

The 4th Sunday of Advent - Year A – 12/21/2025 – Msgr. Peter Quang Nguyen

First Reading – Isaiah 7:10-14: God told Ahaz to ask for a sign. Ahaz refused, but Isaiah said God would give a sign: *a virgin will bear a son named Emmanuel*.

Responsorial Psalm – Psalm 24: The Lord owns the earth and all who live in it. Those with pure hearts and clean hands can stand in his holy place and receive his blessings.

Second Reading – Romans 1:1-7: Paul, a servant of Jesus, greets the believers in Rome. He emphasizes Jesus' divine and human natures and wishes them grace and peace.

Gospel – Matthew 1:18-24: Joseph planned to divorce Mary quietly when he found out she was pregnant. An angel told him in a dream to take her as his wife because the child was from the Holy Spirit.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Tin Mừng giới thiệu cho chúng ta một nhân vật đặc biệt là thánh cả Giu-se, người cha “pháp lý” của Chúa Giêsu trong sự kiện nhập thể, giáng sinh và thời thơ ấu của Chúa Giêsu.

Bài Tin Mừng hôm nay được coi như là một trong ba bản văn Thánh Kinh Tân Ước tường thuật về các cuộc truyền tin, mà đây là cuộc truyền tin dành cho thánh Giuse. Thiên Chúa sai thiên thần đem đến cho thánh Giuse sứ điệp nhận lấy sứ mạng làm cha nuôi Chúa Cứu Thế và giữ gìn Đức Trinh Nữ Maria.

Thánh ký Matthêu khi tường thuật cuộc truyền tin, cũng đồng thời giới thiệu cho chúng ta tước hiệu của thánh cả Giuse – người công chính – và vai trò đặc biệt của ngài trong tư cách người cha pháp lý của Chúa Giêsu Con Thiên Chúa làm người. Đó cũng là hai ý tưởng chính mà chúng ta cùng suy niệm hôm nay:

1. Thánh Giuse – Người Công Chính.

Trong thời Cựu Ước, xuất hiện một vĩ nhân có tên là Giu-se (con của tổ phụ Gia-cóp, bị bán qua Ai-cập), người được mệnh danh là “*người công chính*” khi từ chối thỏa mãn xác thịt với bà vợ của một vị quan trong triều đình, và chấp nhận án oan rồi bị tổng giam; rồi sau khi giải mộng cho vua Pha-ra-ô, Giu-se được cất nhắc lên chức tể tướng và quản lý lương thực của Ai-cập; để rồi khi dân đói đến kêu xin vua Pha-ra-ô thì vua bảo: “*Hãy đến cùng Giu-se*”. Danh hiệu “người công chính” gán cho ông Giu-se thời Cựu Ước, nay được thánh ký Mát-thêu dành cho thánh cả Giu-se, và câu nói của vua Pha-ra-ô “*hãy đến cùng Giu-se*” xưa cũng được Người Công Giáo xưa nay dành cho thánh cả Giu-se, khi làm biểu ngữ đặt dưới chân tượng thánh Giu-se: “*Ite ad Joseph*”.

Tuy nhiên, trong sự kiện mà bài Tin Mừng hôm nay tường thuật, câu “*Giu-se là người công chính*” (Mt 1,19) phải hiểu như thế nào?

Có người vì đạo đức đã suy tư rằng, vì thánh Giu-se cảm thấy mình không xứng đáng với Đức Mẹ và Chúa Ngôi Hai nên đã tìm cách rút lui. Điều này thiết nghĩ không chính xác, bởi vì, đọc tiếp Tin Mừng sẽ thấy chuyện Giuse muốn dùng kế “đào vi” để “rút êm” khi chưa được thiên thần báo mộng cho biết bào thai từ lòng Đức Mẹ là do đâu. Cho đến khi được thiên thần giải thích: “*Này ông Giu-se, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Ma-ri-a vợ ông về, vì người con bà cưu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần*” (Mt 1,20). Khi biết

được rõ ràng cái bào thai không do “tác giả” nào khác, mà là do quyền năng Chúa Thánh Thần, thánh Giuse đã đón Đức Mẹ về (không biết có làm đám cưới không nữa?).

Chuyện như thế, tại sao, thánh sử Mát-thêu lại gọi thánh Giu-se là người công chính?

Tin Mừng giải thích rằng: *“Ông Giu-se, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo”* (Mt 1,19). Để giải thích, chúng ta cần biết rằng, Tin Mừng nói rõ Mẹ Maria đã thành hôn với ông Giu-se (x. Mt 1:18), dù chưa về chung sống, nhưng nếu Maria có thai với *“ai khác”* thì bị kết vào tội ngoại tình, mà theo luật Do Thái, tội ngoại tình sẽ bị đưa ra giữa thanh thiên bạch nhật và bị ném đá chết.

Có lẽ đây là một dẫn vật lớn nhất cho thánh Giuse, bởi nếu tố cáo thì chắc chắn Maria sẽ bị ném đá chết. Thế rồi, Giu-se chọn cách rút êm, sẵn sàng nhận cho mình *“án oan vô trách nhiệm”* không thừa nhận đưa con và người vợ, chấp nhận chịu tiếng xấu của người đời, chứ không tố cáo để Maria phải chịu tử hình ném đá. Khi tìm hiểu đến đây, chúng ta thấy phảng phất lại hình ảnh của Giuse-“người công chính” trong Cựu Ước đã chấp nhận án oan, chứ không tố cáo người khác. Đây là cách mà thánh sử Mát-thêu khôn khéo so sánh.

Như vậy, biệt danh công chính của thánh cả Giu-se, bắt đầu từ việc chấp nhận phần thiệt cho mình để cứu người khác, dĩ nhiên cả cuộc đời của thánh cả Giu-se là một Đấng Công Chính rồi.

2. Thánh Giuse – người cha pháp lý của Chúa Giê-su.

Quan niệm Phương Đông, việc đặt tên cho con trẻ nói lên quyền pháp lý của một người cha hợp pháp, chịu trách nhiệm dưỡng dục và khai sinh cho con từ dân sự đến tôn giáo. Xét theo Thánh Kinh và nói giống lưu truyền trong nhân loại, Chúa Giê-su nhập thể *“làm người”*, Người cần có một gia phả trong gia đình nhân loại. Đồng thời, để lời các ngôn sứ được ứng nghiệm nguồn gốc vương đế thuộc dòng tộc Đa-vít, mà trong đó, chính thánh Giu-se là con cháu của vua Đa-vít.

Xét theo tính pháp lý, Chúa Giê-su cần một sự hợp pháp trong việc khai sinh, mẹ Maria cần có một người chồng pháp lý về mặt dân sự, nếu không sẽ bị khai trừ khỏi đời sống tôn giáo lúc bấy giờ và bị người đời khinh miệt.

Lại nữa, Chúa Giê-su và mẹ Ma-ri-a cần một mái ấm và một nơi nương tựa, cần được bảo vệ và chăm sóc, nhất là trong thời kỳ thơ ấu của Chúa Giê-su. Như vậy, vai trò của thánh Giu-se thật cao cả, dù chỉ là cha nuôi, nhưng thánh nhân đã chu toàn trách nhiệm dưỡng dục bảo vệ tính hợp pháp cho *“bản tính nhân loại”* của Chúa Giê-su, cũng như trở nên nơi nương tựa tuyệt vời cho mẹ Maria và Chúa Ngôi Hai.

Tóm lại, Bài Tin Mừng của Chúa Nhật gần nhất với Lễ Giáng Sinh, Giáo Hội cho chúng ta chiêm ngưỡng tấm gương thánh cả Giuse, là một người công chính, một người gia trưởng mẫu mực và là một con người của niềm tin luôn sống theo thánh ý Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho mọi người chúng con biết noi gương thánh cả Giuse, sống công chính thánh thiện trước mặt Chúa, tận tụy phục vụ tha nhân, và đặc biệt khi gặp hó khăn nguy khốn cũng biết chạy đến cùng thánh Giuse, để được ngài hướng dẫn phù trợ. Amen.